

Τίτλος βιβλίου: <<Το παιδί που νοστάλησα>>

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το έργο αναφέρεται σε αληθινά περιστατικά απ' την παιδική ηλικία, τα μαθητικά χρόνια και την οικογενειακή ζωή.

Υπάρχει διάχυτη η νοσταλγία των πεπραγμένων.

Είναι ένας αντίλαλος παιδικότητας με βαθιές σκέψεις ενός ενήλικα εκ των υστέρων.

Αναφέρεται σε πρωτογενή βιώματα και σε ότι επηρεάζει την εσωτερική ανάπτυξη του παιδιού και την ολοκλήρωση του· σ' εκείνα τα πιο αγνά τρυφερά χρόνια των πέντε έως και των δώδεκα χρονών, μέχρι που ξεκινούν τα γυμνασιακά του χρόνια.

Περιέχονται λαογραφικά στοιχεία από τη ζωή στο χωριό, την καθημερινότητα, την οικογένεια, το σχολείο, την εκκλησία, τις παιδικές παρέες, την αγροτική ζωή, την επαφή με τη φύση και τα ζώα· συνδεόμενα στη συνέχεια με το παιδί που ενηλικιώνεται και δεν παύει να νοσταλγεί εκείνη την εποχή.

Συνδυάζονται το βλέμμα και η ζωή του παιδιού σε μια μετάβαση θεώρησης του νου απ' το χτες στο σήμερα, με τη ζωή, τις φιλοδοξίες του ενήλικα και τα παιδικά όνειρα.

Πώς μπορεί όμως να ταυτιστεί απόλυτα ο ενήλικας και το παιδί συμμετέχοντας σ' ένα δίκτυο διαφορετικών σχέσεων του άλλοτε και του τώρα, όπου η κοινωνία του επιβάλλει τη δική της μορφή στην παρούσα πραγματικότητα;

Ω! Τι υπέροχο θα ήταν το ρολόι να είχε σταματήσει εκεί που γέρνει η θύμηση, στη ροδαλή νιότη· και να συνεχίζει επ' άπειρο σε μια ενσάρκωση ελπίδων, αγγίζοντας τα χρώματα της ίριδας εκεί που ξαποσταίνουν τα όνειρα!

Μαίρη Σουρλή